

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1889 Δημοσιεύεται βαρυσήμαντο άρθρο των «Τάιμς» του Λονδίνου για το Κρητικό, που ζητά την ένωση της νήσου με την Ελλάδα.

1908 Στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Λονδίνου, λίγο πριν από τον τερματισμό του μαραθωνίου, ο Ιταλός Ντοράντο Πιέτρι σωριάζεται στο έδαφος. Μερικοί θεατές τον βοηθούν να καλύψει τα τελευταία μέτρα, με αποτέλεσμα να ακυρωθεί.

1923 Υπογράφεται η Συνθήκη της Λωζάνης, που καθορίζει τα ελληνοτουρκικά σύνορα: Στη στεριά, ο μέσος ρους του ποταμού Έβρου. Στη θάλασσα, αποδίδεται στην Ελλάδα κάθε νησί, νησίδα και βραχονησίδα, που βρίσκεται πέρα από τα τρία μίλια από τις μικρασιατικές ακτές, εκτός από την Ίμβρο και την Τένεδο.

1965 Οι Byrds ανεβαίνουν στο Νο1 του αγγλικού πίνακα επιτυχιών με το τραγούδι του Μπομπ Ντίλαν Mr Tambourine Man.

1974 Χιλιάδες λαού υποδέχονται στο αεροδρόμιο του Ελληνικού στις 2 π.μ. τον Κων/νο Καραμανλή, που φτάνει από το Παρίσι.

1982 Καταργείται στην Ελλάδα η ποινική δίωξη της μοιχείας, με την ψήφιση του σχετικού νομοσχεδίου.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1783 Σιμόν Ντε Μπολιβάρ, «απελευθερωτής» των κατοίκων της Λατινικής Αμερικής από τον ισπανικό ζυγό και οραματιστής των Ηνωμένων Πολιτειών της Νότιας Αμερικής.

1802 Αλέξανδρος Δουμάς ο πατήρ, γάλλος συγγραφέας. («Οι Τρεις Σωματοφύλακες», «Ο Κόμης Μοντεκρυστός»)

1970 Τζέιμς Λόπεζ, αμερικανίδα ηθοποιός και τραγουδίστρια

ΘΑΝΑΤΟΙ

1879 Αρ. Βαλαωρίτης, ποιητής & πολιτικός.

1980 Πίτερ Σέλερς, βρετανός κωμικός ηθοποιός. (Δρ Παράξενη Αγάπη, Ροζ Πάνθηρας)

2005 Ρίτσαρντ Ντολ, βρετανός επιδημιολόγος, ο πρώτος επιστήμονας που συνέδεσε το κάπνισμα με τον καρκίνο των πνευμόνων.

Φαίδων Γκιζίκης, 1917 – 1999

Ελληνας ανώτατος στρατιωτικός, που διετέλεσε Πρόεδρος της Δημοκρατίας κατά τα τελευταία έτη της δικτατορίας και τους πρώτους μήνες της Μεταπολίτευσης. Ο Φαίδων Γκιζίκης γεννήθηκε στις 16 Ιουνίου 1917 στον Βόλο. Αποφοίτησε από τη Σχολή Ευελπίδων το 1939 με τον βαθμό του ανθυπολοχαγού του Πυροβολικού και έλαβε μέρος στον ελληνοϊταλικό πόλεμο (1940-1941) και τον Εμφύλιο Πόλεμο (1946-1949). Ένθερμος υποστηρικτής του πραξικοπήματος της 21ης Απριλίου 1967, χωρίς να έχει σημαντικό ρόλο, τοποθετήθηκε αρχηγός της Στρατιάς στη Λάρισα τον Αύγουστο του 1973.

Έλαβε ενεργό μέρος στην ανατροπή του Παπαδόπουλου από τον Ιωαννίδη στις 25 Νοεμβρίου 1973 και για τις υπηρεσίες αυτές διορίστηκε Πρόεδρος της Δημοκρατίας την ίδια κιόλας μέρα.

Μετά την Τουρκική εισβολή στην Κύπρο (20 Ιουλίου 1974) και την κατάρρευση της κυβέρνησης Ανδρουσόπουλου, ο Γκιζίκης, σε συνεννόηση με την ηγεσία των Ενόπλων Δυνάμεων, κάλεσε σε διάσκεψη τους πολιτικούς αρχηγούς (23 Ιουλίου) και παρέδωσε εν λευκώ την εξουσία στον Κωνσταντίνο Καραμανλή, όπως συμφωνήθηκε, τα ξημερώματα της 24ης Ιουλίου.

Ο Καραμανλής διατήρησε τον Γκιζί-

κη στην Προεδρία της Δημοκρατίας, με σκοπό την ομαλή μετάβαση της χώρας από τη δικτατορία στη δημοκρατία. Μετά τη διεξαγωγή του δημοψηφίσματος της 8ης Δεκεμβρίου του 1974, που έλυσε οριστικά το πολιτειακό υπέρ της αβασιλευτής δημοκρατίας, η Βουλή εξέλεξε ως προσωρινό Πρόεδρο της Δημοκρατίας τον βουλευτή και πρώην δικαστικό Μιχαήλ Στασινόπουλο στις 17 Δεκεμβρίου. Την ίδια ημέρα, ο στρατηγός Φαίδων Γκιζίκης παραιτήθηκε και στη συνέχεια αποστρατεύτηκε. Ο Φαίδων Γκιζίκης πέθανε στην Αθήνα στις 26 Ιουλίου 1999, σε ηλικία 82 ετών.

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΤΟ ΒΗΜΑ

Καθαρή επιλογή

Η δημόσια αποδοκιμασία, από τον πρωθυπουργό των απόψεων Λαφαζάνη, Βαρουφάκη και των βουλευτών που τους ακολουθούν αποτελεί ένα πρώτο θετικό βήμα, για να ξεκαθαρίσει το σκηνικό στο κυβερνητικό στρατόπεδο. Ο κ.Τσίπρας δεν παίρνει απλώς αποστάσεις από τα σχέδια για έξοδο από το ευρώ, για ΙΟΥ και εισβολές στην Τράπεζα της Ελλάδος, αλλά τοποθετείται με σαφήνεια ως προς την αναγκαιότητα υπογραφής της συμφωνίας με τους ευρωπαίους. Αφήνοντας στην άκρη τις παλινοδιές των προηγούμενων εβδομάδων, ο πρωθυπουργός φαίνεται να ξεκαθαρίζει οριστικά ότι η μόνη διέξοδος για τη χώρα, είναι η ολοκλήρωση του επώδυνου συμβιβασμού που επετεύχθη στη Σύνοδο Κορυφής. Αυτή είναι και η μόνη ρεαλιστική επιλογή που μπορεί πράγματι να αποτρέψει τα χειρότερα για τη χώρα, την οικονομία

και την κοινωνία.

Είναι αναμφισβήτητο γεγονός ότι ο κ.Τσίπρας έχασε πολύτιμο χρόνο και πολιτικό κεφάλαιο, υποθετώντας τις απόψεις και την καταστροφική τακτική στενών συνεργατών του, όπως ο κ.Βαρουφάκης. Ωστόσο πέρα από τις όποιες ευθύνες αυτό που προέχει τώρα, είναι να διασφαλιστεί η ομαλή πορεία της χώρας μέσα στο ευρώ.

Ο σαφής διαχωρισμός από το τμήμα εκείνο του Σύριζα που επιμένει να θεωρεί καταστροφικό το συμβιβασμό με τους ευρωπαίους, επιβάλλεται όμως να ολοκληρωθεί με την ενεργοποίηση όλης της κυβερνητικής μηχανής προς την κατεύθυνση της συμφωνίας. Είναι πέραν πάσης λογικής διάφοροι υπουργοί να καταδικάζουν και να ξορκίζουν δημοσίως τα μέτρα τα οποία καλούνται να νομοθετήσουν και στη συνέχεια

να καλούνται να τα εφαρμόσουν.

Πέρα λοιπόν από τον όποιο δικασμό του Σύριζα, ο πρωθυπουργός πρέπει να βάλει οριστικό τέλος και στη δικαστική νοοτροπία που επικρατεί στο εσωτερικό της κυβέρνησης του. Η καθοριστική διαπραγμάτευση που έχει μπροστά της η κυβέρνηση, δεν επιτρέπει ούτε καθυστερήσεις, ούτε άλλες υπονομιεύσεις. Αρκετά έχει πληρώσει η χώρα ψεύτικες και ανεδαφικές υποσχέσεις.

Πέρα από τις όποιες κομματικές δεσμεύσεις και ισορροπίες, αυτό που προέχει τώρα είναι να μπει ένα οριστικό τέλος στην αβεβαιότητα που μαστίζει την οικονομία και την κοινωνία. Ο κ.Τσίπρας έκανε την επιλογή του, όπως φαίνεται. Ας την ολοκληρώσει λοιπόν, χωρίς να λογαριάζει το πολιτικό κόστος και τις κραυγές των συντρόφων του.